

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobkyně: **TRANSPORT Trutnov s. r. o.**, IČO 62063588
se sídlem V Aleji 131, 541 01 Trutnov
zastoupena JUDr. Františkem Divíškem, advokátem se sídlem
Velké náměstí 135/19, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**
se sídlem Kolářská 451/13, 746 01 Opava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 8. 2025, č. j. 8544/1.30/24-7,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně byla rozhodnutím Oblastního inspektorátu práce pro Královéhradecký kraj a Pardubický kraj (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 12. 3. 2025, č. j. 5761/8.30/24-19, uznána vinnou ze spáchání přestupků podle § 30 odst. 1 písm. r) a s) zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce (dále jen „zákon o inspekci práce“), za což jí správní orgán prvního stupně uložil pokutu ve výši 150 000 Kč a povinnost uhradit

náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zrušil výrok týkající se přestupku podle § 30 odst. 1 písm. r) zákona o inspekci práce a řízení v tomto rozsahu zastavil. Současně snížil uloženou pokutu na 130 000 Kč. Ve zbývajících výrocích žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobkyně zamítl.

2. Žalobkyně se přestupku podle § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práce dopustila tím, že jako zaměstnavatel porušila povinnost týkající se organizace práce a pracovních postupů, neboť dne 13. 11. 2023, v cca 10:39 hodin, v prostoru dopravní komunikace v obci Lhota za Červeným Kostelcem, před domem č. p. 390, nezajistila, aby v průběhu svozu komunálního odpadu prováděného nákladním sběrovým vozidlem typu FUSO CANTER, r. z. 5S K6653, mpz. CZE, r. v. 2021, se zadním nakládáním, s nástavbou FARID Minimatic 8, v. č. 0041/01639 (ve variantě dvoučlenné posádky obsluhy vozidla - řidič a manipulační dělník), při couvání vozidla, byla práce zaměstnanců žalobkyně (řidiče vozidla a manipulačního dělníka) organizována a pracovní postup byl stanoven tak, aby oba členové posádky věděli, jakou činnost má manipulační dělník po dobu couvání vozidla provádět a na jakém místě se má manipulační dělník nacházet, aby řidič couvajícího vozidla měl přehled o pozici manipulačního dělníka po celou dobu couvání vozidla. Žalobkyně tak dle žalovaného porušila § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 309/2006 Sb., o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci (dále jen „zákon o zajištění dalších podmínek BOZP“), vztahující se k povinnosti zaměstnavatele organizovat práci a stanovit pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti a aby zaměstnanci nebyli ohroženi dopravou na pracovištích.

II. Žalobní argumentace

3. Žalobkyně předně namítla, že se uvedeného přestupku nedopustila, respektive, že za něj není odpovědná. Pracovní postup stanovila řádně. Žalobkyně a její zaměstnanci se řídí dokumentem BOZP – dopravně provozní řád (dále jen „Dopravně provozní řád“). O jeho obsahu jsou zaměstnanci proškolení, přičemž ani žalovaný nezjistil opak.
4. Na str. 7 Dopravně provozního řádu je pod písm. h) uvedeno: *„pracovníci (obsluha nástavby) musí být stále v zorném poli řidiče, pokud je řidič nevidí, musí stát (to platí i při couvání vozidla).“* Toto pravidlo tak zcela jednoznačně a konkrétně stanoví, jak mají zaměstnanci žalobce (řidiči a obsluha nástavby – manipulační dělník) postupovat, aby nebyli ohroženi dopravou na pracovištích. Podle tohoto pravidla tedy na sebe mají jednotliví členové obsluhy vždy vidět. Pravidlo se vztahuje jak na případy obsluhy vozidla pro svoz odpadu ve variantě řidič a dva manipulační dělníci (příp. více manipulačních dělníků), tak na případy obsluhy vozidla pro svoz odpadu ve variantě řidič a jeden manipulační dělník (tj. dle výkladového argumentu a maiori ad minus), neboť toto pravidlo je aplikovatelné bez ohledu na počet členů obsluhy vozidla.
5. Dvoučlenná obsluha vozidla je proškolená shodně jako vícečlenná obsluha a řídí se tímž pravidlem, které je aplikovatelné na všechny typy posádek vozidla bez ohledu na počet jejich členů. Na uvedeném ničeho nemění nadpis části 9.5 Dopravně provozního řádu, na který poukazuje žalovaný, neboť ten je pouze určitou zkratkou a nevypovídá ničeho o tom, co všechno je obsahem části 9.5 uvedeného dokumentu. Opačný a formalistický výklad, k němuž se přiklonil žalovaný, by ostatně vedl ke zcela absurdnímu závěru, podle něhož by např. i funkční boční kryty, taktéž uvedené pod tímto nadpisem, měly být pouze u vozidla pro svoz odpadu ve variantě řidič a dva manipulační dělníci, když nadpis hovoří pouze o této variantě. Tak tomu ale nepochybně není. Výklad zastávaný žalovaným je Shodu s prvopisem potvrzuje E. S.

proto zcela absurdní, vnitřně rozporný a z něj vycházející závěr o spáchání přestupku žalobcem je nesprávný.

6. Pokud manipulační dělník (obsluha nástavby) nebyl v zorném poli řidiče, měl řidič zastavit, a to bez ohledu na to, kde se manipulační dělník nacházel a bez ohledu na to, kolik manipulačních dělníků tvořilo posádku vozidla svozu komunálního odpadu. Manipulační dělník měl být vždy v zorném poli řidiče bez ohledu na počet členů posádky.
7. Žalobkyně nemůže nést odpovědnost za to, že její zaměstnanci porušili vnitřní předpisy, když řidič pouze spoléhal na zvyklosti manipulačního dělníka, který se při couvání obvykle nacházel u popelnic.
8. Byť žalobkyně po předmětné nehodě, při které došlo ke smrtelnému úrazu manipulačního dělníka, Dopravně provozní řád aktualizovala, neuznává tímto žádná svá pochybení. Žalobkyně má za to, že dříve platná pravidla byla plně dostačující.
9. Žalobkyně dále poukázala na to, že žalovaný posoudil aktualizaci Dopravně provozního řádu jako polehčující okolnost, přičemž k žádné změně obsahu pravidla nedošlo.
10. Žalobkyně ve správním řízení prokázala, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila. Pro případ, že by krajský soud neshledal, že se žalobkyně odpovědnosti za přestupek zprostila, upozornila žalobkyně na absenci materiální stránky přestupku. Odpovědnost zaměstnavatele není absolutní. Skutečnost, že došlo k pracovnímu úrazu, sama o sobě není dostatečným důkazem o tom, že žalobkyně zanedbala své povinnosti. Žalovaný nezohlednil excesivní jednání řidiče a manipulačního dělníka, která vedla ke vzniku pracovního úrazu.
11. Žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí co do výroku I. a III. zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal jí náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného i prvostupňového rozhodnutí. Zdůraznil, že část 9.5 Dopravně provozního řádu se věnuje pouze situaci, kdy obsluhu vozidla tvoří řidič a dva manipulační dělníci. Pracovní postup byl tak upraven pouze pro tříčlennou posádku. Žalobkyně tak jednoznačně nestanovila, jakým způsobem se má u dvoučlenné posádky vozidla pohybovat manipulační dělník obsluhující vysypací zařízení v zadní části vozidla, jak má signalizovat řidiči a jaká má být konkrétní pozice tohoto dělníka při couvání vozidla.
13. Žalobkyně neučinila vše, co po ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby porušení uvedené povinnosti zabránila. Měla a mohla předvídat specifika vykonávané práce dvoučlennou posádkou.
14. Zároveň žalovaný upozornil, že žalobkyně své zaměstnance sice proškolila z hlediska signalizace, ale faktické vzájemné dorozumívání ponechala na nich.
15. Navrhl soudu, aby žalobu zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

16. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době

Shodu s prvopisem potvrzuje E. S.

rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

17. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že správní orgán prvního stupně zahájil dne 21. 11. 2023 kontrolu žalobkyně v návaznosti na smrtelný pracovní úraz manipulačního dělníka. Z kontrolního protokolu ze dne 5. 3. 2024, č. j. 4180/8.41/24-1, vyplynulo, že správní orgán prvního stupně v rámci kontroly mimo jiné zjistil, že manipulační dělník po vyklopení kontejneru u domu č. p. 266 ve Lhotě za Červeným Kostelcem nastoupil na pravou zadní stupačku, ze které sestoupil po zastavení vozidla před couváním do slepé ulice. Uvolnění stupačky řidič zjistil tak, že mu na přístrojové desce zhasla kontrolka. Následně se řidič podíval do zobrazovací jednotky kamery a zrcátek, a nikde manipulačního dělníka neviděl. Předpokládal, že šel k poslednímu kontejneru tak, jak bylo jeho zvykem. Začal couvat a díval se zejména do pravého zpětného zrcátka. Poté, co slyšel ránu, vozidlo ihned zastavil. Manipulační dělník se tedy nacházel za vozidlem mimo zorné pole zpětných zrcátek v prostoru, který nezabírala zadní kamera.
18. Uvedené vozidlo se vzhledem k menším rozměrům používalo na trasách svozu s úzkými a slepými ulicemi, kde nebylo možné vozidlo otočit. Dle dlouhodobých zvyklostí do slepých ulic řidič nejprve couvá k poslednímu místu s kontejnery a následně se při jízdě vpřed provádí vyklápění kontejnerů. Manipulační dělník v takovém případě vždy čeká na posledním místě s kontejnery.
19. Pro tuto specifickou pravidelně se opakující pracovní činnost osádky vozidla nebyl dle závěrů z výše specifikovaného kontrolního protokolu zaměstnavatelem stanoven pracovní postup, ve kterém by bylo stanoveno, jakou činnost má manipulační dělník po dobu couvání provádět a na jakém místě má po dobu couvání být v případě, kdy řidič rozhodne, že není třeba zajistit bezpečné couvání pomocí manipulačního dělníka.
20. Součástí správního spisu je Dopravně provozní řád žalobkyně, který jako vnitřní předpis stanovuje pravidla pro bezpečnost a ochranu zdraví při provozování dopravy a další podmínky chování na pracovišti. Článek 9.5. Dopravně provozního řádu stanovuje pravidla týkající se popelářských vozidel. V úvodu těchto pravidel definuje, že obsluhu vozidla tvoří řidič a dva manipulační dělníci. Pravidla pro dvoučlennou obsluhu vozidla v tomto předpise upravena nejsou.

B. Právní závěry

21. Po provedeném přezkumném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
22. Krajský soud na úvod předesílá, že se plně ztotožnil s argumentací žalovaného a namísto opakování již vyřčeného odkazuje na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, zejména jeho str. 9 (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012-47).
23. Podle § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekcii práce se právnická osoba dopustí správního deliktu na úseku bezpečnosti práce tím, že poruší povinnost týkající se organizace práce a pracovních postupů stanovenou v zákonu a zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nařízení vlády, kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci související s chovem Shodu s prvopisem potvrzuje E. S.

zvírat, nařízení vlády, kterým se stanoví způsob organizace a práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při práci v lese a na pracovištích obdobného charakteru, nařízení vlády, kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při provozování dopravy dopravními prostředky, nařízení vlády o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích a nařízení vlády, kterým se stanoví odchylná úprava pracovní doby a doby odpočinku zaměstnanců v dopravě.

24. Podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona o zajištění dalších podmínek BOZP je zaměstnavatel povinen organizovat práci a stanovit pracovní postupy tak, aby byly dodržovány zásady bezpečného chování na pracovišti a aby zaměstnanci nebyli ohroženi dopravou na pracovištích.
25. Podle § 3 nařízení vlády č. 168/2002 Sb., kterým se stanoví způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při provozování dopravy dopravními prostředky, zaměstnavatel při provozování dopravy dopravními prostředky organizuje práci zaměstnanců v souladu s tímto nařízením, se zvláštními právními předpisy, návodem dodaným výrobcem pro provoz a používání dopravních prostředků a místním provozním bezpečnostním předpisem vydaným zaměstnavatelem, kterým se stanoví pracovní a technologické postupy pro bezpečné provozování dopravy, bezpečnost provádění jednotlivých pracovních operací s ohledem na zvláštnosti pracoviště a pracovní prostředí, na možné ohrožení zaměstnanců povětrnostní situací a na pravidla dorozumívání mezi zaměstnanci při pracovních operacích.
26. Podle § 4 písm. a) téhož nařízení jsou další požadavky na způsob organizace práce a pracovních postupů, které je zaměstnavatel povinen zajistit při provozování silniční dopravy, uvedeny v příloze č. 1 k tomuto nařízení. Zaměstnavatel je dále povinen zajistit, aby zaměstnanec zabezpečil bezpečné otáčení nebo couvání za pomoci dalšího zaměstnance, vyžadují-li to okolnosti, zejména nedostatečný rozhled nebo terén mimo pozemní komunikace (viz příloha č. 1 bod 2 písm. c) uvedeného nařízení).
27. Krajský soud dospěl v posuzované věci ke stejnému závěru jako žalovaný, že žalobkyně ke dni 13. 11. 2023 neorganizovala práci a nestanovila pracovní postupy pro obsluhu vozidla pro svoz odpadu s dvoučlennou posádkou tak, aby byly dodrženy zásady bezpečného chování na pracovišti a aby zaměstnanci nebyli ohroženi dopravou na pracovišti. Nestanovila totiž postup, který by zajišťoval bezpečný přístup závozníka do míst, kam je potřeba s vozidlem pro svoz odpadu nacouvat. Krajský soud proto přisvědčil závěru správních orgánů, že žalobkyně porušila výše uvedená ustanovení zákona o inspekci práce a zákona o zajištění dalších podmínek BOZP, neboť nestanovila takový pracovní postup a organizaci práce, aby byla bezpečnost zaměstnanců proti ohrožení dopravou na pracovištích zajištěna dostatečně.
28. Krajský soud neshledal důvodnou námitku žalobkyně, že se přestupku nedopustila, respektive, že za něj není odpovědná. Tento závěr učinil na základě posouzení interních předpisů žalobkyně – Dopravně provozního řádu, kde absentuje úprava pro vozidlo s dvoučlennou posádkou, nýbrž jsou upravena pouze pravidla pro tříčlennou posádku. Pravidlo uvedené pod písm. h) na straně 7 Dopravně provozního řádu jednak bylo koncipováno výslovně pro tříčlennou posádku, ale zároveň ani pro tříčlennou posádku neupravovalo, jak se měl v dané situaci chovat manipulační dělník. Nelze se tak ztotožnit

s argumentací žalobkyně, že došlo ke zproštění odpovědnosti za přestupek podle § 21 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.

29. Stejně tak námitka, že žalovaný nezohlednil excesivní jednání řidiče a manipulačního dělníka, nemůže obstát. Uvedené žalovaný zohlednil v rámci výměry pokuty. Současně krajský soud konstatuje, že případný exces řidiče na odpovědnost žalobkyně za předmětný ohrožovací přestupek nemá vliv. Přestupek podle § 30 odst. 1 písm. s) zákona o inspekci práce je přestupkem ohrožovacím. Postačí tak pouhé ohrožení chráněného zájmu. Spáchání tohoto přestupku není podmíněno vznikem pracovního úrazu. Není tak pravdou, že by současně s odpovědností za pracovní úraz automaticky nastoupila odpovědnost za správní delikt na úseku bezpečnosti práce a ani z odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů nevyplývá, že by k věci takto přistoupily. Správní orgány netvrdily, že samotná skutečnost vzniku pracovního úrazu je dostatečným důkazem o tom, že žalobkyně porušila své povinnosti. Správní orgány uvedly, v čem došlo ke konkrétnímu pochybení ze strany žalobkyně jako zaměstnavatele na úseku bezpečnosti práce a ochrany zdraví při práci a v tomto pochybení bylo shledáno porušení její povinnosti organizovat práci a stanovit pracovní postupy tak, aby byli zaměstnanci chráněni před ohrožením dopravou na pracovištích.
30. K námitce žalobkyně, že nenaplnila materiální stránku přestupku, krajský soud uvádí následující. Materiální stránkou je zde společenská škodlivost spočívající v ohrožení života, zdraví a bezpečných pracovních podmínek zaměstnanců v důsledku vadné organizace práce nebo nesprávně nastavených pracovních postupů. Jak již bylo výše uvedeno, žalobkyně ve vnitřních předpisech neupravila situace, kdy posádka tvoří pouze řidič a manipulační dělník. Pravidla chování pro posádku v těchto typově odlišných situacích (zejména z důvodu úzkých příjezdových komunikací, nutnosti dlouhého couvání, nemožnosti otočení, minimu manipulačního prostoru) tak žalobkyně jednak neupravila, a zároveň v tomto směru své zaměstnance řádně neproškolila. Zaměstnanci byli školeni toliko z obsahu Dopravně provozního řádu. Nelze tak konstatovat jinak, než že žalobkyně zanedbala svoje zákonné povinnosti. Žalobkyně pouze formálně převzala bezpečnostní předpisy od koncernové společnosti Marius Pedersen a.s., aniž by je upravila na poměry vlastních zaměstnanců, kteří nejezdí pouze v tříčlenném složení posádky, kdy na sebe manipulační dělníci vzájemně dohlíží.

V. Závěr a náklady řízení

31. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje E. S.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 23. března 2026

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu